

Sana Elveda

– ACZ · 13 Kasım 2015

kırılıp düşmüş incecik
bir dal mıdır belalı yanım
durmaksızın ölüm devşiren
her zerremden isyanla fire veren

sessizlik kurşun gibi tane tane
ürpertir insanı kuşlukta
ağıt isteyen kan
ve yarım kalmış her bir dua

bilek damarlarımdan son umudumu da kesince
susturmak ister çığlığımı ölümün sesi
oralı bile değilim artık inan

sen göğünü örtmeden
bir avuçta olsa
topuklarım yer tutsun yeter gittiğin yerde

bir yara var ki içimi durmaksızın deşen
gitmek sanki yâlin bir bıçak
gitmek sanki her soluğumda bir yağmur
anlamıyorsun
neden geciktiğimi delik deşik ve de yorgun
bir şeyler var anlatamadığım
durmadan aklımı kemiren
bir şeyler var
yarım yamalak bir türlü tamamlayamadığım
bir yarım da eksik kalıyorsun hep

ağlayan bir rüya gördüm dün gece düşümde
sen hiç ağlayan bir rüya gördün mü düşümde
sonra
gamzelerini öptüm bakıp geceye

takvimler de sevimsiz neşe öksüzü mevsim

gün çoktan ağardı üstüme
şakaklarımdan çoğalıyor artık
o korkunç
dayanılmaz sancılı işkence
yine mi yenik başlayacağım
taze ekmek gibi kokan
olmadığın bir güne

uğramaz sevinç /ben artık mutsuz bir adam
sana değmez bir zaman
hiç gibi bir an
an gibi bir hiç
yıkıntılar ardında
bir yol ayırımındayız
ey kalbimin faili
yırtarımdan
sana yazdığım her şiiri

artık sorma nasıl acıttığını
sorma nasıl yıktığını
sorma kimseye nasıl yaktığını

sonra görür dayanamazsın

sana elveda
bana hoşçakal

15:38
şimdi/öylesine